

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VIII. Ab anno 970. ad 980.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

politano defuncto, & Theodorus qui Jo-
anni Zemisci Imperium prædixerat, ex
Monasterio ad Antiochenam sedem affu-
mitur, promovente eodem Joanne Ze-
misce.

DECAS VIII.

✻ *Ab anno 970 ad 980.* ✻

971. **C**elebratur Romæ Synodus Gene-
ralis à Joanne XIII. Papa.

Otto fœdere sancito cum Joanne Zemi-
sce Græcorum Imperatore, Bertulphum
Beneventanum Principem, qui captivus
à Nicephoro detentus fuit, libertati resti-
tuit, & Ravennam perveniens cum Adela-
ide conjuge sua ibidem S. Udalrico Augu-
stano Episcopo sic postulanti concedit suc-
cessionem Adalberonis nepotis ex sorore
Udalrici: quod factum S. Udalricus proxi-
mè moriturus valde detestatus est, cum
ad supremum judicium per visum raptus,
revelationem accepit, ea de causâ subeun-
dum sibi esse purgatorium, quòd precibus
& affectu carnis in nepotem suum abripi
se permiserit, ut id ab Imperatore expe-
teret, quanquam Adalbero hoc munere
dignissimus esset.

Joan-

Jo. ex affu. Ze. ne. ni. um. us. ti. la. qu. ac. re. xi. m. s. n. us. pi. e. re. a-

Joannes Zemifces ope S. Georgii, & Theodori Bulgaros, Ruffos, Turcos aliosque Barbaros iterum cum exercitu trecentorum millium Romanum Imperium infestantes fortiter delevit, & Bulgarorum penitus sustulit, Borise Rege cum uxore ac liberis capto. Rediens Constantinopolim triumphavit, Primas triumphi ita superis concedens ut Beatissimæ Virginis Imaginem in curru triumphali circumduceret, & ipse in equo sublimis, cohonestaret. Coronam Regiam Regni Bulgarici in magno templo suspensam Deo dicavit. & In honorem Theodori Martyris templum splendidum construxit, & magnificè dotavit, populo magnam tributi partem remisit, & primus fuit qui solidos aureos, & reliquam monetam imagine salvatoris signari voluit, & in altera parte hæc verba inscribi *Christus Rex Regum*, quod & subsequentes Imperatores quantumvis improbi imposteriorum observarunt.

✽(972.)✽ Dominus seu Domnio succedit Joanni XIII. defuncto, sed vix sedem occupavit tribus mensibus & moriens eandem reliquit Benedicto VI. patriâ Romano filio Hildebrandi.

Celebratur Synodus Ingelhemia in Germania, in qua Adalbero ab Episcopis graviter

viter

viter reprehensus est, quòd vivente adhuc Udalrico Augustano Episcopo, ipse futurus ejus Ecclesiæ successor, jam Baculo pastorali uteretur, sed & Deus morte repentina Adalberonem è medio sustulit, ut nepos successor in Episcopatu destinatus ante avunculum suum moreretur: qui anno sequenti modò vitam finivit.

✱(973.)✱ Otto Magnus diem extremum clausit in Saxonia, subito morbo extinctus, cum paulò antè mortuus esset Wilhelmus Moguntinus Antistes, filius Ottonis & Mathildis, ejusdem Imperatoris matris, quæ inter Sanctos relata est. Fuit autem & Otto vir post Carolum Magnum Imperatorum Occidentalium ferè maximus, successorem habuit Adelaidis filium, Othonem Juniorem.

✱(974.)✱ Bonifacius quidam cognomento Franco, patriâ Romanus, Ferrutii filius, Diaconus, Cardinalis, scelestissimus virorum, Benedictum VI. violentâ manu captum, & in carcerem detrusum strangulavit, & sedem Apostolicam invasit, quam per unum annum tenuit, dictus Bonifacius septimus, sed inter tyrannos & sacrilegos invasores, nequaquam inter Pontifices veros numerandus.

Romualdus Ravennas, ortus ex nobilissima

ma Ducum stirpe, primò in monasterio
Glaſſenſi S. Apollinaris monaſticam pro-
ceſſus, deinde ad anachoretarum vitam fe-
cedens, tandem Camalduenſis Ordinis
fundator extitit.

✽(975.)✽ Benedictus Romanus ex Al-
bericorum familia exagitans Bonifacium
tyrannum, & Sedis Apoſtolicæ invaſorem,
eum tandem abire coëgit, qui nefandiſſi-
mus homo, priuſquam ab urbe recede-
ret Baſilicam Vaticanam omnibus orna-
mentis ſpoliavit, & ſacrilegâ prædâ onu-
ſtus Conſtantinopolim navigavit. In cu-
jus locum idem Benedictus ex ſutrino E-
piſcopus Romanus Pontifex omnium ſuf-
fragio creatus eſt.

Magno damno totius Orientis, Joannes
Zeniſces è vivis ſublatus eſt, cui filii duo
Romani junioris Baſilius & Conſtantineus,
ille annum vigefimum, hic decimum ſepti-
mum agens, una cum Theophana matre
ab exilio ex Proconeſo evocata, in thro-
num ſucceſſerunt.

Synodus quoque Conſtantinopoli cele-
brata eſt, in qua Baſilius Patriarcha crimi-
nis accusatus, & deſiſtus eſt, ſubſtituto
in eius locum Antonio Studite.

Deſuncto in Anglia Edgardo Regi, filius
eius Edwardus, poſthabito Ethelredo, ſuc-
cedit.

cedit. Et Anglia nonnihil turbatur, tum propter fratrum competentium factiones contrarias, tum propter Clerum adversus monachos insurgentem, qui in locum incontinentium Clericorum suffecti erant. Quâ de re, cum à S. Dunstano Synodus Wintoniæ congregata esset, in medio conflictu disputationis, deprecante ipso Rege, ac plerisque Episcopis, ut iidem Clerici restituerentur. suspensisque omnibus ad responsa Dunstani, prodigium illud contigit, ut imago Crucifixi in edito loco ecclesiæ suffixa, audientibus cunctis dixerit: *Non fiet, non fiet, iudicâstis bene, mutaretis non bene.* Quod omnes Clericos, eorumque fautores rubore & timore suffudit.

✠(976.)✠ Basilus præfectus vigilum, qui Zemiscem veneno sustulit, & nunc sub junioribus Imperatoribus Basilio & Constantino Orientale Imperium moderabatur, habens sibi suspectum Bardam Sclerum, cognomento Phocam, Ducem Orientis, exauktorare conatus est, Bardas autem à militibus invitatus, & monachi cuiusdam vaticinio illectus purpuram induit, & Imperatorem egit, magnâ Orientis conturbatione, ita ut res politica simul & Ecclesiastica titubaret, siquidem etiam Antonius Studites Patriarcha ex timore de hac rebel-

rebellione concepto, sponte se abdicaret, nullo in sedem successore, quæ annis quatuor vacavit.

S. Nilus Calaber circa hæc tempora primum monasticam in patria sectatus, deinde Cassinum, & in monasterium S. Michaëlis translatus, iterumque aliò se cum suis discipulis convertens, nusquam statuitis & firmis sedibus cum eis vixit, *ut sic in terris non habere se permanentem civitatem cum suis religiosis indicaret.* Idem Nilus Eupraxium ab Imperatoribus Orientis ad Calabriam regendam missum, ex morbo infamabili restituit, & ad monasticam vitam sectandam induxit.

✽(977)✽ S. Romualdus transit ad Marinum Eremitam in agro Veneto degentem ubi Petrum Urseolum Venetiarum Ducem sibi addixit eoque permovit, ut sponte relicto Principatu una cum Gradenico nobili Veneto, & aliis quibusdam transfirent in Galliam, ibique admirabilem vitam exordirentur. Mortuo ibidem Urseolo Guarinus, Joannes, Marinus, & Romualdus cum Olibano Comite Aquitano in Italiam redière. Hic Cassinum profectus est, ubi se ac opes suas obtulit Monasterio, aliis in eremum secedentibus, ut vitæ genus magis divinum ab omnibus remoti sectarentur.

V Otto

Otto II. Carolo fratri Lotharii Regis Francici Lotharingiam cedit, accepto fidei & subjectionis Sacramento. Quam ob causam Carolus spretis Francis totum se Germanis adjunxit: quâ Occasione usus Hugo Capetius Francos ita sibi suisque addixit, ut eum omnis Carolovingis utiliore sibi judicarent.

✱(978.)✱ Ardet bellum atrox inter Francos & Germanos Lothario & Othone inimica arma moventibus. Franci Lotharingiam fædè depopulati Aquisgranum usque accesserunt, & tantum non Othonem cum conjugè interceperunt. Otho autem grandi parato exercitu Francis reposuit vicem, Parisios usque progressus. Dum verò regreditur ad Matronam fluvium magnis cladibus à Francis affectus est. Sic se Principes isti mutuis bellis conficiebant, nullo operæ pretio quam ut alternas clades cladibus, & vastationes vastationibus reponerent.

S. Eduardus Anglorum Rex per novercam suam Eltritham, dum ad eam in venatione divertit, hausto veneno interfectus est, multis miraculis clarus & Martyr habitus: quibus permota noverca pœnitentiam egit, ac multis annis in magna austeritate vixit, ab eo animæ vitam consecuta cui corporis eripuerat.

✠ (979.) ✠ S. Dunstanus dum Canæ celebrat Synodum in causa Clericorum contra Monachos insurgentium, subito cadente Solario omnibus aliis contritis, mirabiliter fervatur, unus ille in trabe illæsus consistens : ulciscente scilicet Numine litigatores, qui contra Monachos etiamnum acerbius contendebant.

✠ (980.) ✠ Haraldus Rex Danorum, & Christianæ fidei insignis propugnator, a filio Suën dicto, Christianorum acerrimo hoste, bello appetitus, & in prælio victus, & vulnere sauciatus lethali, brevi post diem obit, Martyrii laurea pro terreno diademate coronatus. Eo defuncto, cum Christianos Suën persequeretur, ipse bis in prælio à Sclavis captus, & toties ingeniti copiâ auri à Danis redemptus, denique ab Henrico Sueonum Rege superatus, & regno pulsus est, unde profugus super terram factus, demum apud Regem Scotiæ locum delitescendo invenit, ubi quatuordecim annis commoratus, post obitum Henrici in regnum regressus, iterumque eodem expulsus est ab Olaph Henrici filio, quo tempore de peccatis suis pœnitens, Deo reconciliari studuit, & ab Olaph restitutus regno, Christianam fidem egregiè promovit; & à Nortmannis bello appeti-

tus, regno eorundem potitus, Christi fidem per totam Nortmanniam suscipiendam edicto promulgavit: sed & in Angliam cum transfretante exercitu ingressus, Regem Ethelredum, juxta vaticinium S. Dunstani expulit, eoque regno adactus, tertio post mense bonus & gloriosus Rex occubuit. Tantum scilicet ei profuit Martyrem habuisse patrem, quem ipse perduellis filius ac parricida in Martyrum numerum transtulit.

DECAS IX.

✽ *Ab anno 980. ad 990.* ✽

981. **N**icolaus Chrysoberges in Patriarchatu Constantinopolitano successit Antonio Studitæ, hoc anno modo defuncti.

Cum exercitus Imperatoris Orientis adversus Bardam Sclerum distineretur, Bulgari sub Rege suo Samuele fortissimo, & Christiano ac religiosissimo in Græciam irrupuerunt, & ope sanctarum reliquiarum, quarum cultui Samuel addictissimus erat, multiplici victoriâ potiuntur.

S. Nikon Metanites hoc tempore apud Lacedæmonem commoratus, & rogatus a civi-